

Меїр Шалев

PJ Library

Прогулянка Кота Кремера

ДУХ І ЛІТЕРА

(продовження)

Як виправити ситуацію

Усвідомивши, що він образив друзів і завдав їм болю, Кремер щиро вибачається й вирішує позбутися кусючих і дряпучих звичок. Це маленьке кошеня стає нам за приклад надзвичайно важливої практики, яка називається *тешува*, тобто процес «повернення» або виправлення скоєної кривди. Шлях *тешува* складається з трьох основних кроків: 1) усвідомити, що ти вчинив неправильно, і відчувти каяття; 2) зізнатися у своєму вчинку (і вибачитися, якщо потрібно); і, нарешті, 3) залишити позаду негарну поведінку і дати собі слово більше її не повторювати. Процес *тешува* буває не дуже легким і приємним, але завдяки йому ми врешті-решт отримуємо душевний спокій. Звільнившись від тягаря на совісті, ми зможемо спати вночі так само міцно і безтурботно, як миле кошенятко після повного забав дня.

Що таке PJ Library®?

Заснована Фондом Гарольда Грінспуна програма PJ Library («Піжамна бібліотечка») дарує сотням тисяч дітей в усьому світі єврейські дитячі книжки їхніми рідними мовами.

Підпишіться на сайті www.pjlibrary.ua й отримуйте щомісяця в подарунок з доставкою додому захопливі дитячі історії та казки. Створіть власну домашню бібліотеку єврейських дитячих книжок!

Як читати книжку вдома?

На сайті www.pjlibrary.ua ви знайдете рекомендації, як зробити читання цієї книжки захопливим і цікавим, а також поради та ідеї для занять з дітьми.

www.pjlibrary.ua

До справи!

Пограймо у тварин

У цю гру можна бавитися з друзями або з родичами. Кожен по черзі показує якусь тварину з цієї книжки, а решта вгадують, хто це. Поводьтеся, як тварина, яку ви вибрали, видавайте відповідні звуки – тільки, будь ласка, не кусайтеся й не дряпайтеся! Чемність понад усе!

Коли ви з друзями бавитеся, як переконатися, що гра подобається всім?

Адас і Зоар

Меїр Шалев. Прогулянка кота Кремера. /
Пер. з івриту Аня Хромова. — К.: ДУХ І ЛІТЕРА, 2024. — 24 с., з іл.

Переклала з івриту *Аня Хромова*
Редакторка *Євгенія Канищева*
Макет української книжки *Світлана Невдаценко*

Всі права захищені. Жодна частина цього видання не може бути відтворена, збережена в пошуковій системі або передана в будь-якій формі чи будь-яким способом — електронним, механічним, фотокопіюванням, записом чи іншим способом — без попереднього письмового дозволу видавця.
Усі авторські права, логотипи та торгові марки є власністю відповідних власників.

All rights reserved. No part of this edition may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means — electronic, mechanical, photocopying, recording, or otherwise — without the prior written permission of the publisher.
All copyrights, logos, and trademarks are the property of their respective owners.

Наклад 2000 прим.
Printed in Latvia

Авторські права на текст © 2023 Меїр Шалев
Авторські права на ілюстрації © 2023 Йосі Абулафія
Видання івритом © 2023 Am Oved Book Publishing Ltd.
Опубліковано за домовленістю з Агентством Дебори Гарріс
© ДУХ І ЛІТЕРА, 2024

Text copyright © Meir Shalev 2023
Illustrations copyright © Yossi Abulafia 2023
Published in Hebrew © 2023 by Am Oved Book Publishing Ltd
Published by arrangement with The Deborah Harris Agency
© DUKH & LITERA, 2024

Меїр Шалев

Прогулянка Кота Кремера

ДУХ І ЛІТЕРА

В садочку під домом,
де мешкає Кремер,
тварини усякі живуть:
черепаха і коник,
їжак, їжачиха,
дві ящірки... Тихше!..
Поснули, мабуть.
Ш-ш-ш-ш, не шуміть.
По дереву он
повзе потихеньку
хамелеон.
Ш-ш-ш-ш, не шуміть.
Он кріт у норі.
А у траві хто сидить?
Та то риба піщана —
сцинк товстопузий.
Оп! І сховався умить.

В садочку під домом,
де мешкає Кремер,
живуть усілякі птахи.
Тут стукають дятли,
співають дрозди
і голосно крячуть круки.

Одуд і одудка,
горлиця й горлиць
замешкали серед гілок.
У хащах колібрі
шукають солодкий,
духмяний квітковий медок.

А попід каменем змійка. Вона
шипить «ш-ш-ш», але ні, не страшна.
Погляньте лише: манюня така,
що ховається навіть
від їжака.

Колись давним-давно,
коли наш Кремер був ще малим кошенятком,
він вийшов у сад,
випустив кігті на кожній із лап,
гострих зубів показав цілий ряд
і вуса наїжив.

І нумо гасати вперед і назад,
і нумо качатись,
і нумо стрибати,
і нумо ловити, і нумо ганяти!
А потім сказав:

— Доброго ранку, колібри, їжаке!
Хамелеоне! Конику! Круче!
Хочете бавитись в ігри котячі?
Стрибучі-кусячі-дряпучі-бігучі?

— Ігри такі,
як у котів?
Кремере, ні!
Ще чого захотів!
Від ігор твоїх метушні забагато.
Ш-ш-ш-ш,
не шуми, тут малі пташенята!

Кремер образивсь:
«Зазнаєте страху!»
Скочив він із розбігу
на черепаху,
на ній покатався,
а вже за хвилину
роздряпав предовгу
зм'ючину спину.
Ящірка та,
хоч тікала прожогом,

все ж без хвоста
залишилась, небога.
Кремер ганяв їжака,
наче м'яч.
Одуда звав:
— Тут так весело, бач!
Одуд і вийшов,
а вже за хвилинку
від гребінця
залишилась пір'їнка!

Усі закричали,
зчинилася чвара:
«Котисько поганий!
Ох, вредний котяра!
Кремере, годі! Досить тобі!»
А Кремер на це:
— Страхопуди дрібні!
Не варті вусинки ви всі з моїх вусів!
Ви просто ніщо!
Ви юрма боягузів!
Крук ніби курка!
Як кролик їжак!
Черепаха страшко!
Одуд геть не вояк!
До лісу піду, там теж є тварини.
І бавитись буду уволю із ними!

А хто мешкає в лісі серед дерев?
Хто ховається по колючих кущах?

Лисиця й шакал,
сова, їжатець і дикий кабан,
борсук, гадюка і пугач,

ш-ш-ш-ш-ш...

Іноді — жах який! —
регоче гієна.

— Тільки погляньте, хто до нас в гості!
Чорнії вушка і чорний хвостик!
Котик маленький,
котик гарненький!
Який він хороший,
який він товстенький!
Ти хочеш побавитись в ігри котячі?
То ми залюбки! Ми веселої вдачі!

— Може, ти і мені хочеш посмикати пір'я? —
ухнув пугач.

— Може, ти і мені хочеш відірвати хвоста? —
прошипіла гадюка.

— Може, ти і мені хочеш залісти
на спину? —
реготнула гієна.

— Може, ти думаєш, що я теж курка? —
крикнув орел.

— Та я... Та ні... Та ну ви що!
Я збирав собі квіти,
гуляв, милувався...
Радіо лишився б, але час додому.
Мене вже чекають.
Тож прощайте!

Та куди це — додому?
І де манівець?
Ліс великий і темний.
Де у лісу кінець?
Праворуч? Ліворуч?

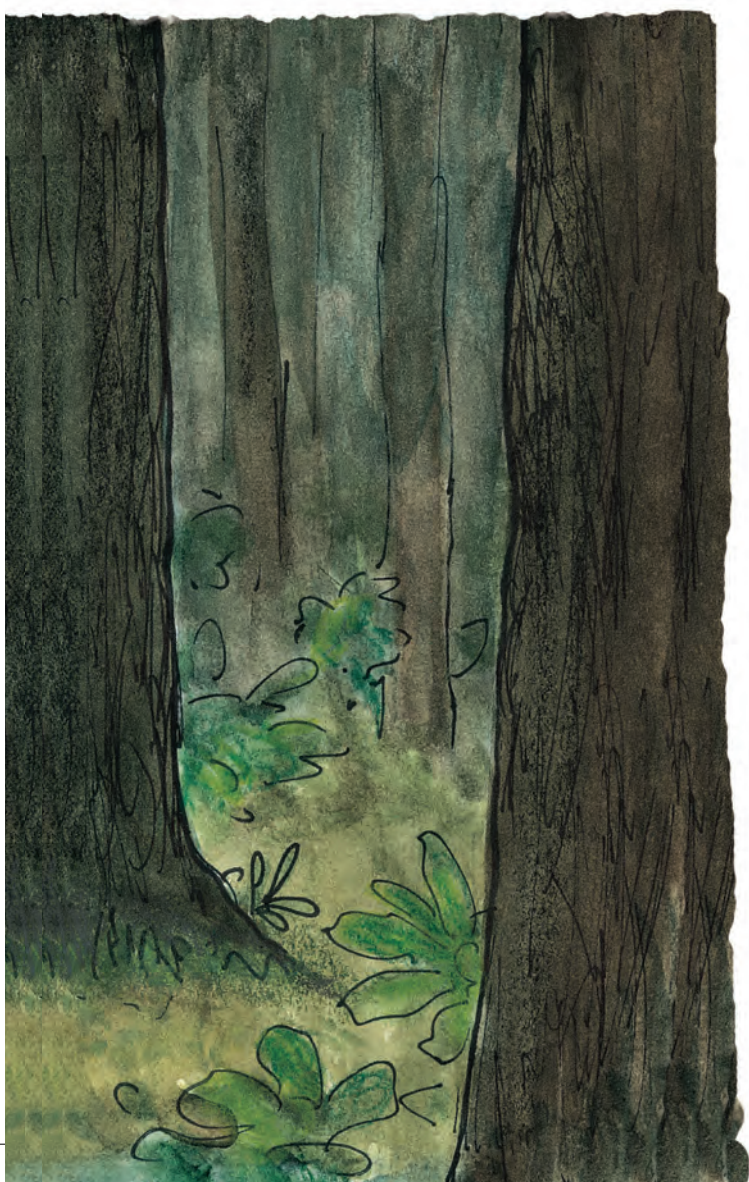
Тіні тут, шепоти...
Як додому дістатись?
Як дорогу знайти?
Хто там іде?
Хто там реве?

Хто заховався в пільмі?
Рятуйте!
Спасайте!
Я ж просто котик!
Котик... І страшно мені!

І ЗНЕНАЦЬКА...

Кремер залякнув. Хто ж це?

Та то ж черепаха!
А слідом?
Ящірка, усе ще без хвоста,
змія з роздряпаною спиною.

Хамелеон і коник,
горлиця, і одуд, і кріт...
А по траві хто біжить?
Та то риба піщана —
сцинк товстопузий.
Оп! Наздогнав всіх умить.

Каже одуд без гребінця:
— Де ж ти поділось, мале кошеня?
Ми хвилювались, Кремере, дуже.
Не бійся. Ходімо додому вже, друже!

І от наш Кремер удома. Нарешті!
Попив молока, цілу склянку.
Тоді сказав «вибачте».
Тоді сказав «дякую».
Тоді влігся в ліжко до ранку.
Вже зовсім зночіло,
лиш сяяли місяць і зорі.
Реготала гієна,
гавкав шакал
десь далеко-далеко надворі.

Кремер очі заплющив,
бо втомився від всіх своїх справ.
Кремер тихенько
таку собі думку гадав:
«Стрибати?
Кусатись?
Дряпатись?
Ні!
Це все, чесне слово,
нецікаво мені.
Сон на подушці —
найкраща забава.
Цікавішої я не знайду...»

Ш-ш-ш-ш, не шуміть.
Кремер вже спить.
А в саду
сплять усі його друзі.
Крук стоячи спить,
а змія спить на пузі,
колібри в гнізді,
кріт в норі у землі...
Поснули
їжак, черепаха і сцинк...
На добраніч усім!